

Arrest

**nr. 57 735 van 11 maart 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 26 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. MORJANE, die loco advocaat M. DEKUYPER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten en een Kabylïër te zijn afkomstig van Sougueur, wilayat Tiaret. U zou in 1996 Algerije verlaten hebben en illegaal in Groot-Brittannië zijn aangekomen. U zou in 2007 naar Zweden zijn gereisd om daar met uw Britse vriendin L.A {...} te huwen aangezien u dit in Groot-Brittannië onmogelijk werd gemaakt. U zou er asiel hebben aangevraagd om legaal in Zweden te verblijven alvorens er te huwen. De Algerijnse ambassade in Zweden zou u echter aangeraden hebben om terug naar Algerije te reizen om een visum te vergaren alvorens in Zweden te kunnen huwen. U zou zelf afstand gedaan hebben van uw asielprocedure in Zweden. U zou in juli 2007 met een laissez-passer in Algerije zijn aangekomen. In december 2007 zou uw vriendin Adela een attest van het Ministerie van Godsdienstzaken ontvangen hebben waarin staat dat ze zich tot de islam heeft bekeerd zodat jullie konden huwen. Op 12 april 2008 zouden jullie in Tiaret gehuwd zijn. U zou ondertussen op

de landbouwgrond van uw vader gewerkt hebben en vervolgens een transportbedrijf opgericht hebben met uw broer. In juli 2008 zou u illegaal naar Italië zijn gereisd. U zou zijn doorgereisd naar Frankrijk waar u tot 2010 zou hebben gewoond en gewerkt. U zou van Frankrijk via België illegaal naar Groot-Brittannië zijn gereisd. In Ramsgate zou u samen met A. {...} zijn opgepakt omwille van het gebruik van valse papieren. U zou in april 2010 asiel hebben aangevraagd, maar u zou in het kader van het Dublin akkoord terug naar België zijn gestuurd. Op 24 juni 2010 diende u hier uw asielaanvraag in. A. {...} is zich vervolgens in België komen vestigen en heeft haar verblijfsdocumenten (E kaart) ontvangen. Ook haar oudste zoon, uw stiefzoon, is zich hier komen vestigen en beiden werken ze nu in België.

B. Motivering

Na het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

U verklaart in juli 2008 uit Algerije te zijn vertrokken omdat u als Kabyliër moeilijk werk vindt in de regio Tiaret die gedomineerd wordt door Arabieren, alsook omwille van het feit dat uw Britse echtgenote niet in Algerije wil wonen en u met haar samen wil zijn (gehoorverslag CGVS, p. 3). Er dient te worden opgemerkt dat u na uw illegaal vertrek in juli 2008 uit Algerije en na een kort verblijf in Italië meer dan één jaar in Frankrijk gewoond en gewerkt hebt zonder er asiel aan te vragen (gehoorverslag CGVS, p. 3). U stelde uitdrukkelijk hier geen asiel te hebben willen aanvragen daar u naar Groot-Brittannië wilde gaan om bij uw vrouw te zijn en u dus enkel in Frankrijk verbleef om te werken en geld te sparen om een paspoort aan te schaffen (gehoorverslag CGVS, p. 3). Het feit dat u nagelaten hebt in Frankrijk asiel aan te vragen doet afbreuk aan de ernst van de door u beweerde discriminatie. In dit kader dient daarenboven nog te worden aangestipt dat u zelf aangeeft in de periode juli 2007 tot juli 2008 op de landbouwgrond van uw vader te hebben gewerkt, alsook een transportbedrijf met uw broer te hebben opgezet (gehoorverslag CGVS, p. 2), hetgeen aantoont dat u wel degelijk in Tiaret als Kabyliër kon werken.

Vervolgens biedt het argument dat u opwerpt, namelijk het feit dat u na al die jaren in Groot-Brittannië te hebben geleefd uw mentaliteit veranderd is waardoor u niet meer in Algerije kan wonen (gehoorverslag CGVS, pp. 2 en 3), geen afdoende verschoning aangezien dit een puur persoonlijke overweging is die geen uitstaans heeft met de Conventie van Genève.

Verder haalt u zelf aan dat u in het verleden in Zweden asiel hebt aangevraagd enkel en alleen om een legaal statuut te bekomen alvorens er te kunnen huwen met uw Britse vriendin A. (gehoorverslag CGVS, p. 2). Ook hier in België hebt u asiel aangevraagd om een legaal statuut te hebben in de periode die nodig is om een verblijfsvergunning te bekomen op basis van uw huwelijk met Adela die hier in België haar verblijfsvergunning (E kaart) heeft ontvangen (gehoorverslag CGVS, pp. 1 en 2).

Wat betreft de subsidiaire bescherming dient opgemerkt dat uit een analyse van de situatie in Algerije blijkt dat er tegenwoordig in de grote stadscentra (zoals Oran) van Algerije geen reëel risico bestaat op ernstige schendingen in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Zoals uit informatie blijkt waarover het Commissariaat-generaal beschikt - en waarvan u een kopie zult vinden in het administratieve dossier - is de situatie, die momenteel genormaliseerd is in alle grote stadscentra, er niet van dien aard dat de burgers het voorwerp vormen van ernstige bedreigingen van hun leven of van hun persoon wegens blind geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict.

De door u neergelegde documenten, namelijk uw geboorteakte, uw rijbewijs, een uittreksel uit het strafregister, uw huwelijksakte, uw familieboekje, bewijs dat A. {...} bekeerd is tot islam en paspoort van uw Britse echtgenote A. {...}, hebben enkel betrekking op uw identiteit en uw huwelijk met de Britse A.L. {...}, gegevens die hier niet ter discussie staan. De brieven van uw stiefzonen tonen aan dat uw relatie met hun moeder oprecht is, een gegeven dat hier in uw asielprocedure niet ter discussie staat. Uw aanvraag tot het bekomen van een Algerijns paspoort voegt geen nieuw element aan uw asielrelaas toe.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 1 A, 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker betoogt dat hij in zijn land van herkomst vervolgd wordt omwille van zijn Kabylische origine en stelt dat hij niet kan rekenen op bescherming van de autoriteiten van zijn land van herkomst. Hij vreest dat wanneer hij naar zijn land van herkomst moet terugkeren hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade en hij wil zich niet onder de bescherming van zijn herkomstland plaatsen omwille van dat risico. Verzoeker geeft aan dat hij een gegronde vrees heeft voor aanslagen op zijn leven door fundamentalistische Arabieren en dat zijn eigen omstandigheden deze vrees rechtvaardigen.

2.2. Waar verzoeker in zijn betoog slechts een summier samenvatting geeft van het door hem voorgehouden asielaanvraag, met name waar hij stelt vervolgd te worden omwille van zijn Kabylische origine, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe verzoeker duidelijk in gebreke blijft.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker nagelaten heeft gedurende zijn verblijf in Frankrijk asielaanvraag te stellen, wat afbreuk doet aan de ernst van zijn vrees voor vervolging. Waar verzoeker voorhoudt vervolgd te zijn en stelt dat hij geen kansen had op tewerkstelling in Algerije (zie verzoekschrift, p. 2, punt 1.2. en administratief dossier, stuk 4, p. 3) motiveert de bestreden beslissing terecht dat verzoeker zelf verklaarde gewerkt te hebben op de landbouwgrond van zijn vader alsook een transportbedrijf met zijn broer te hebben opgezet (stuk 4, p. 2) zodat verzoeker zelf aangeeft dat het wel degelijk mogelijk was voor hem om werk te vinden en hij niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Ook de overige motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en draagkrachtig. Verzoeker laat na deze motieven met concrete argumenten te betwisten. De blote bewering van verzoeker dat hij aanslagen vreest door fundamentalistische Arabieren wordt op geen enkele manier gestaafd en doet geenszins afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag is het argument van verzoeker dat hij niet zou kunnen rekenen op de bescherming van zijn nationale autoriteiten niet dienstig.

Met de loutere stelling dat verzoeker vreest dat hij bij terugkeer een reëel risico zou lopen op ernstige schade en hij zich wegens dat risico niet onder de bescherming van zijn land wil stellen, kan geenszins afbreuk gedaan worden aan de vaststelling dat het asielaanvraag ongeloofwaardig is en de Raad meent dat verzoeker zich derhalve niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat aanvraag teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. Evenmin doet dit afbreuk aan de vaststelling: *“Wat betreft de subsidiaire bescherming dient opgemerkt dat uit een analyse van de situatie in Algerije blijkt dat er tegenwoordig in de grote stadscentra (zoals Oran) van Algerije geen reëel risico bestaat op ernstige schendingen in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Zoals uit informatie blijkt waarover het Commissariaat-generaal beschikt - en waarvan u een kopie zult vinden in het administratieve dossier - is de situatie, die momenteel genormaliseerd is in alle grote stadscentra, er niet van dien aard dat de burgers het voorwerp vormen van ernstige bedreigingen van hun leven of van hun persoon wegens blind geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict.”* Verzoeker laat na deze vaststellingen met concrete gegevens te weerleggen.

2.3. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER